Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

sum mei uidisse se iacobũ mortuũ
sulatantẽ. Sed quid multos moror.
Omnis scriptura sacras memorie te
tinet: er quib' ostendit ñ esse aliũ
filiũ dei. nisi hunc quem iudei cru
cifixerunt. Placeat ergo tibi con
siliũ meũ. & vem ad ipsum. & postu
la tibi indulgenciã ab eo. Quod
si ñ feceris. scias tibi artem magi
cam in nullo prem' pfuturã. me
autẽ scias ad ipsum reuti & petẽ
ut eus meerar esse discipul'. Her
mogenes autem her audiens. re
pletus est zelo. qui rit philetum
ita ut se mouere ñ posset. Et dice
bat ei. Videamus si iacob' tuus
soluat te ab his uinculis. Tunc
misit festinant' puerũ suũ ad ia
cobum. Qui cum venisset & nun
ciasset ei: stati sudariũ suũ misit
ad eum dicens. Accipiat eum &
dicat. Dñs ihs xpc erigit elisos.
& ipse soluit compeditos. Stati
autẽ ut sudario ei' tetigit eum si
qui eum attulerat: resolutus est
a vinculis magi: curren qz uenit
ad iacobum. insultans malefic'
magistri. Hermogenes aut ma
gis dolens qd ei insultaret. arte
sua excitauit demones. & misit
eos ad iacobũ dicens. Ite & ipsum
iacobum in huc adducite. simul
etiã & philetũ discipulũ meum ut
me uindicẽ meo. ne in ceteri disci
puli mei talit incipiant insultare
Ijemente autem demones ubi ia
cobus orabat. ululatũ in aere ha
bere ceperunt dicentes. Iacobe apo
stole dei miserere nri: quia ang
uemat temp' incendij nri iã arde

mus. Dicit eis iacobus. Vt quid
uenisti ad me? Dicunt ei demones.
Misit nos hermogenes. ut te &
philetum ad ipsum pducerem'.
Mor autẽ ut ingressi sum' angel'
dei ses cateni igneis religauit
nos, & cruciam'. Dicit ei iacobus.
In nomine patris & filij & spiis sci
et soluat uos angelus dei: ita ut
reuitentes ad hermogenẽ eum ñ
ledatis. sed uinctũ illũ huc ad me
adducatis. Qui cũ abissent li
gauerũt eos de restibus manus
post tergũ: & ita eum adduxerũt
ad iacobũ dicentes. Dilisti nos
ubi incensi sum' & torti. & intollera
bilit cõsumati. Interea cum ad
iacobum fuisset adduct' hermoge
nes. dicit ei iacobus aplus. Stul
tissime hominũ. dũ eũ in inimico
generis humani racionẽ te habẽ
desideras. quare ñ considera quẽ
rogasti, ut mittet tibi angelos
suos ad lesionẽ meam. hos ego ad
huc ñ pmitto ut furorẽ suũ tibi
ostendant. Clamabãt quoqz ipi
demonia dicencia. Da nobis eũ
in potestatẽ. ut possim' & tuas in
iurias uindicare & nrã incendia
Dicit eis iacobus. Ecce philetus
ante uos est: cur ñ teneti eum?
Dicunt ei demones. Nos ñ possu
mus. nec formicã cõtingẽ que in
cubiculo tuo est. Tunc beat' iacob'
dixit ad philetũ. Vt cognoscat mũ
scolam dñi nri ihu xpi hunc esse.
ut discant homines bona p malis
reddere. ille te ligauit tu eũ solue.
ille te uinctũ ad se conat' est ad
ducere. tu eũ liberum a demonib'